

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Κυριακή ΙΔ' Λουκά (Λουκ. ιη', 35-43)

3 Δεκεμβρίου 2017

Στη σημερινή ευαγγελική περικοπή που ακούσαμε, βλέπουμε τον Ιησού να επισκέπτεται την πόλη της Ιεριχούς. Την εποχή εκείνη η πόλη της Ιεριχούς ήταν μια από τις σημαντικότερες πόλεις. Ήταν κέντρο εμπορίου, άρα θα μάζευε και αρκετό κόσμο. Κατά τον Άγιο Ιωάννη το Χρυσόστομο, ο Χριστός δεν πήγε τυχαία στην Ιεριχώ, αλλά είχε το σκοπό του, που φαίνεται μέσα από την όλη δράση του Κυρίου μας στην πόλη αυτή.

Εκεί, λοιπόν, στην είσοδο της πόλης, ο Χριστός μας συναντά ένα τυφλό. Μόνο στο άκουσμα ότι θα ερχόταν ο Χριστός μαζεύτηκε πολύς κόσμος, για να τον υποδεχτεί. Ο τυφλός άκουσε το θόρυβο και ρώτησε τι, άραγε, να συμβαίνει. Όταν πληροφορήθηκε ότι ο Χριστός περνούσε από εκεί, αμέσως με δυνατή φωνή καλούσε τον Ιησού για βοήθεια: «Ιησού, υιέ Δαβίδ, ελέησόν με». Κάποιοι άνθρωποι που ήταν εκεί κοντά του τον επιπλήττουν, ώστε να σταματήσει να φωνάζει, αλλά αυτός με περισσότερη δύναμη απευθυνόταν προς τον Ιησού. Τότε ο Χριστός σταμάτησε και διέταξε να φέρουν κοντά του τον τυφλό. Στην ερώτησή Του τι θέλει να κάνει γι' αυτόν, ο τυφλός απαντά «να γίνω υγιής», δηλαδή να μπορέσω να ξαναδώ το φως. Τότε ο Ιησούς του είπε: «ανάβλεψον, η πίστις σου σέσωκέ σε». Αμέσως, λοιπόν, ο τυφλός έγινε

υγιής, το πρόβλημα της τύφλωσης, μπροστά στον Φωτοδότη Κύριο, διαλύεται.

Όντως, ήταν μεγάλη η πίστη του τυφλού της σημερινής ευαγγελικής περικοπής. Εστερείτο τα πάντα, ήταν σε ένα διαρκές σκοτάδι, αλλά αυτά τα εμπόδια δεν τον έκαναν να χάσει την ελπίδα και την πίστη του ότι θα γίνει καλά. Δεν απελπίζεται. Δεν τον κυριεύει το άγχος. Ξέρει πολύ καλά να υπομένει. Είχε υπομονή ισχυρή, αφάνταστη και ακατάβλητη. Το άγχος κυριεύει αυτούς που στηρίζουν τις ελπίδες τους στους ανθρώπους και μόνο. Ο τυφλός δεν στηρίζεται στους ανθρώπους, αλλά μόνο στο Θεό και γι' αυτό, στο άκουσμα ότι έρχεται ο Χριστός, παρακινούμενος από την μεγάλη του πίστη του στο Θεό, με επιμονή φωνάζει προς Αυτόν, ώστε να τον ελεήσει. Τον εμποδίζουν να πλησιάσει το Χριστό. Δεν σιωπά στην υπόδειξή τους, αλλά περισσότερο επιμένει. Δεν χάνει το ηθικό του. Επιμένει στην προσπάθειά του, μένει άκαμptos και ανυποχώρητος. Αυτή η επιμονή του για την θεία βοήθεια, είχε σταθεροποιήσει την εμπιστοσύνη προς τον Θεό ότι θα τον ελεήσει. Ο Θεός μάς δοκιμάζει με την αναβολή, δεν μας δίδει αυτό που ζητούμε αμέσως, αν βέβαια είναι καλό και ωφέλιμο για την ψυχή μας, για να γίνουμε άξιοι αυτού που ζητούμε. Αναβάλλει, για να γίνουμε καλύτεροι, να εδραιωθεί μέσα μας η πίστη προς Αυτόν.

Όταν υπάρχει θέληση στον άνθρωπο, τότε με την επιμονή και την πίστη του στο Θεό, ναι, μπορεί να καταφέρει πολλά πράγματα.

Εξάλλου να μην ξεχνάμε αυτό που ο Κύριος μας είπε ότι χωρίς εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα. Και ο τυφλός της σημερινής ευαγγελικής περικοπής είχε τέτοια θέληση, γιατί χωρίς αυτήν δεν θα μπορούσε να υπομένει, αλλά και ούτε να επιμένει. Ο συνδυασμός αυτός των αρετών έφεραν στον τυφλό το ποθούμενο, δηλαδή να ξαναδεί το φως του και να ενωθεί με το αληθινό Φως της ζωής, τον Χριστό.

Ο καθένας μας στο σύγχρονο κόσμο που ζει και κινείται αντιμετωπίζει πάμπολλα και ποικιλόμορφα προβλήματα σε προσωπικό, οικογενειακό ή σε κοινωνικό επίπεδο. Ο τυφλός του σημερινού ευαγγελικού αναγνώσματος μας δίνει τη συνταγή στο πώς θα πρέπει να αντιμετωπίζουμε το όποιο πρόβλημα που έχουμε. Η επιμονή, η θέληση και κυρίως η πίστη στο Θεό είναι τα συστατικά εκείνα τα οποία θα μας βοηθήσουν στον πνευματικό μας αγώνα. Να αντιμετωπίσουμε σωστά και θαρραλέα το εμπόδιο και να συνεχίσουμε μπροστά, με στόχο τη σωτηρία της ψυχής μας.

Όλοι μας ως έχουμε τον τυφλό του σημερινού ευαγγελίου ως πρότυπο αγωνιστικότητας στην καθημερινή πολυτάραχη ζωή μας. Με αυτό τον τρόπο και τα προβλήματά μας θα βρουν τη λύση τους, αλλά και πιο κοντά στο Θεό θα οδηγηθούμε.

Οικ. Ανδρέας Σολωμού